

ÎN REST – MANIFEST

Poezii vesele

Valentin Bura

valentin bura

în rest – manifest

referendum metafizic

supunem la vot următorul articol
din legea naturii
lenjeria intimă purtată ridicol
să fie sortită urii

încurajăm protejarea pneumatică
a edificiilor morale
penetrăm cu sete si ură malefică
sobolani prin canale

supectăm internetul că ne-ar face
dispărute erecțiile
calificăm parchetul autoșocat să
investigheze infecțiile

perchezițiile mentale se vor face
absolut coerent
perioadele menstruale nu trec la
vot în parlament

evacuarea excreției cu precizie
să se facă subțire
piatra la rinichi să facă incizie
să ne venim în fire

egalitatea să fie perfect uniformă la
părculeții din deal
cetatea spartană să se nască diformă
printr-un orificiu nazal

se interzice vocalizarea orgasmului
cel fals și pretins
erecție veșnică în cimitir, în parcuri
se dă liber la nins

amendăm purtătorii fara permis curent
de puroi genital
tolerăm vânătorii de mistrețe cu colți
prin orificiul bucal

se tolerează ceara-n urechi si mătreața
netratată din freză
interzicem contracepția și lingem buricul
până facem pareză

paranteză: joaca să rămână adulților care
nu se țin de șotii
confesiunea—i privată cu spațiu vast
sub sutana popii

încurajăm bananele, castraveții, prazul
și morcovii sprinteni,
protejăm cucoanele, infantii, familia
și cocoșii cu pinteni.

lache flaușat

un lache flaușat suspină-n dealul
unde domnița își paște calul

calul troian veteran din războiul
după care Homer își pipăie coiful

testicol latent umflat de hernie
căzut subteran prelung în fudulie

mândria cea densă de pe planetă
ne face moartea absurd de concretă

secretând îmbelșugat odată pe lună
Elena îl caută să îl ia de mână

palma ei aspră pistonează în cerc
se reproduce în secret ca un melc.

țâțe mințind

operația constă dintr-o simplă castrare lucidă
arhetipul se face din piatră, și fluturele din omidă

metamorfoza grăiește cealalta deasă lumină umilă
și sufletul râvnește marele și slutul deget de cămilă

alipim la acea luntre și o vâslă utilă
facem o punte dintr-o icoană fertilă
madonă iese din piatră vie de carne
statuie umblând când cetatea doarme

nici apa nici piatra nici pamantul nici chiar domnul de sus
nu te vor cunoaște la noapte așa cum ești acum pus
în Țoalele festive lucioase bucuroși te îmbraci
și îți vinzi trupul pentru nimica la draci.

jocul nervilor

de câte ori să-ți explic că nu este bine
– să ții atât de mult balonul la tine.

jocul ușor, din pase scurte și multe
cu foarte multă posesie, sporește spectacolul,
crează o foarte bună impresie.

preluările pe piept trebuiesc evitate cu orice cost.
reluările de efect nu-și au absolut niciun rost.

și tot pasând așa ofensiv, în jumătatea lor
ajungi să speculezi greșelile fundașilor.

și totuși meciul e lung... balonul rotund,
și două rezerve fac tumbe pe peluza cea lată.

căci poarta-i atât de departe, și bine apărată.

privilegiu

marele și frumosul meu avantaj
ar fi că locuiesc acum la
primul etaj

mangă urc scările sughițând un
oftat am nările înfundate
și cad în pat

dorm ca pruncul în ieslea sfântă
îmi răsai fruntea și iar
sirenele cântă

desenele manga desenate cu
ranga mă fac să visez
lenjerie tanga

mă scoala cucu din cuibul meu
și-mi iau zborul iar ca un
mare zmeu

urletul

burghez obez, mi-a zis proletarul
golindu-și mai mult în
silă paharul

am să te-arunc curând din sertarul
istoriei făcându-ți cruce cu
pumnul memoriei

iar eu am râs de el n-am zis nimica
umflându-mi pieptul și
aranjând tunica

aveam în buzunar o singură monedă
să achit chiria să salvez omenia
și mândria bipedă

muncitori din Kurdistan

un vin romantic și un film
pe malul mării. respir aer
de gheață prin nara
uitării.

ce prost situată e marea
noastră. între Bosforul
strâmt, și Dunărea
albastră.

mă ridic impacientat de
la masă. mă duc, mă duc,
repede mă duc spre casă.

o muncitoare îmi face din
ochi distant.
mă preling rușinos prin
crăpături de neant.

probabil mă confundă
prin întuneric cu Ocealan.
eu fiind un fel de guvid
într-un vast ocean.

frânez ca un desfrânat,
și o pun pe ea la volan.

conduce prudent,
binișor aș zice
și nu face icter,

îi dau cinci cu felicitări
pe scara Richter.

blestem

lumea de zahăr din zilele noastre
oameni bețivi și fete proaste

prințesele-abundă cautând aprins
inorogul bandit ce se lasă prins

abundă de mythos logosul-zgură
falusul sprinten se topește-n gură

nimeni nu știe sa citească lunatic
viermii cei fragezi și mărul văratic

în ce suburbie trăiești om de paie
lasă-mi un LIKE să-mi intri-n odaie

amurg culinar

curge prelung diapazonul
din stratosferă lipsește ozonul

limba de moarte și slova citită
zboară fazanul din varza calită

șatra nomadică de pe la noi
pleacă spre nord dansând vioi

vita păscând de prin Argentina
textura de fagure ingrașă regina

pateul de gâscă îndopată bine
bântuie suflet și plânge rușine

darwinism

osul cel sacru înveleşte profanul
iese din lungă transă şamanul

cerul gurii sub bolta cerească
foc al urii recoltă lumească

pâinea şi sarea despică spicul
albastră marea udă nimicul

lanţ din cosmos cu verigă lipsă
lunatec urlă blestemul eclipsă

buza de iepure copita fosilei
ploaia acidă din cutia milei

creangă suntem arbore vieţii
roua susură prelung dimineţii

dromaderul azi fugăreşte cămile
mai avem de murit o mie de mile

plugușor

alo, alo, preumblări prin lut
de unde fugiți dinspre
soarele slut

am plecat uitând din marea
densă murire calmă
privire intensă

ne dorim populat să ne fie
ceasul prelung îmbătat
sfertul și glasul

amară plângere udată curgere
din greu să ne scuture
efectul fluture

absurdă petrecere spre
marea trecere
mai puternic ca spasmul
cuvios orgasmul

semănați culegând alienare
de piatră și mânați uitare
în umbra lată

pastișă

umilă–i gândirea din experiență
ei zic de Osiris că-i contingență
și ochiul lui Horus pândind adânc
din turnul de veghe de după mormânt

mă face să cred că lumea veche
născută din Nil, murită streche,
era populată de clarviziune –
un fel de-antene de televiziune

Anubis îi cheamă la poarta din vis
și pana inimii le urlă abis
oare ne cheamă neantul pe noi
fărâma de țărână din mușuroi.

rapsodia boemă

la acea masă hexagonală stau șapte,
filozofi linhniți de aprigă
foame mentală

liberul arbitru dictează următorul vers,
incert se hotărăsc în final
și comandă desert

Socrate cucută, Aristotel rugină de fier,
Platon cel orb și mut
respiră eter

celelalte nume sunt scrise în cartea vieții,
personalități de marcă în
universul dimineții

efuziunea sfârșind, mare forfotă pe acolo,
în vârful mesei stă viziunea, și
misiunea rachetei Apollo

televiziunea, radioul, cablurile nevăzute
se transmite prin spirala
căii lactee tăcute

grăsimea din piatră blând susură-n gând,
numai că sarea mării Egee
provoacă subită acnee

așa că dezbaterile cele amicale se încheie,
pe masă rămân șerpii Medusei,
cu mătreața ei

viața de apoi

să nu uităm de lucruri incerte
de flori parfumate și de mori inerte

de lumea de dinainte de slova cărții
de suspinul din timpul orgasmului morții

de vâlul ce-n naștere tâmpla-ți sărută
și de maieutica moașei transpirând cucută

vorbim dar ce se mai poate spune acum
doar ceața și fumul și focul pe drum

viermele coase într-un con mătăsos
precum metastazele de cancer osos

și aprigă-i băătăia și veștejește mândria
dar va fi caldă marea și-albastră cochilia.

